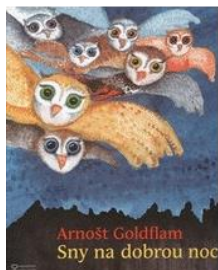

Arnošt Goldflam: Sny na dobrou noc

[Hlavní stránka](#) › [IMPULSY](#) › [Čteme](#) › [Arnošt Goldflam: Sny na dobrou noc](#)

Dnes je první školní den, tak jsem šel do školy, ale o tom mluvit nebudu. Škola! To nikoho nebaví. Ne, že by se mně vysloveně nechtělo, ale zas nemůžu říct, že by se mně tam chtělo. Totiž ono je to tak, do školy se mi nechtělo vůbec, to snad musí každé pochopit. Ale poněvadž tam po prázdninách potkám kamarády, na to jsem se zas těšil, to je taky jasný. Hlavní je ale teďka včerejšek! A ten, jakože to je poslední prázdninový den, jsem si na našich vydobyl, že si musím pořádně odpočinout, takže nebudu samozřejmě někde chodit po blbých procházkách, kde jenom ztrácím spoustu času, kterýho už tak mám málo, a teď, co začne škola, ho bude ještě míň. Domluvili jsme se, že si udělám pyžamovej den. To znamená, že se zbytečně nebudu ani oblíkat, budu celej den v pyžamu, což u mě teda znamená v noční košili.

Sice jsem si ještě přes to vzal mikinu a oblíkl teplý ponožky, ale jinak nic. A tak jsem byl doopravdy celej den doma, buďto jsem seděl, nebo ležel, četl jsem si, poslouchal empétrojku a díval jsem se taky na nějaký filmy, ale jenom na dva kratší, a to ještě jeden dopoledne a druhý odpoledne. Když jsem se ptal proč, když mám poslední den volna a před sebou celej rok úmorný školy, tak proč se nemůžu dívat na víc těch filmů, tak máma řekla, že abych prej neměl hranatou hlavu. Přitom ona ví, že to je blbost a pověra na strašení malých dětí, a na mě to neplatí, tak nechápu, proč to říká!

Aspoň teda jsem si vybral dost strašidelný filmy a četl jsem si napínavý komiksy o vraždách a tak, Tintina, X-meny, Jamese Bonda a Maus, například. Takže to byl včera nakonec docela pěkný den, nikdo mě neotravoval a já jsem si dělal, co jsem chtěl. Jenom táta, ten se tak občas vyptával, co čtu, nebo nahlížel, na co se to vlastně dívám, pod záminkou, jestli mu nedělám něco špatně na jeho počítači. Ale nic mi nezakazoval ani nic neříkal, jedině snad takový „Aha!“ nebo „Hm...“, někdy taky „... no toto zrovna, to nevím jestli...“. To bylo všechno, on je totiž takovej nerozhodnej a váhavej, a když má říct k něčemu poslední slovo, tak se stejně ptá vždycky mámy, až co ona jako řekne. Takže to byl docela dobrý den.

GOLDFLAM, Arnošt. [Sny na dobrou noc](#). Praha: Nakladatelství Andrej Šťastný, 2012. ISBN 978-80-86739-47-2. (cit. kapitola Jakub, s. 16-17)